

Súd: Okresný súd Malacky
Spisová značka: 5C/353/2008
Identifikačné číslo súdneho spisu: 1604112578
Dátum vydania rozhodnutia: 05. 10. 2021
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Miroslav Rudinský
ECLI: ECLI:SK:OSMA:2021:1604112578.20

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Malacky, právnej veci žalobcov: 1. S. S. E., nar. XX.XX.XXXX bytom Z. XXXX/XX, G., 2. F. Y. E., nar. XX.XX.XXXX bytom O. XX, XXXX W., I., obaja zast.: Pro Legis s. r. o., Staromestská 3, Bratislava proti žalovanému: Vojenské lesy a majetky SR, štátny podnik Pliešovce, Odštepny závod Malacky, Zámocká 7, Malacky, IČO: 31 577 920, zast.: JUDr. Renáta Barbušová, advokátka, AK so sídlom Štúrova 13, Bratislava, o mzdových nárokoch vo výške 78 957,86 Eur s príslušenstvom, rozhodol

rozhodol:

Súd žalobu žalobcov v časti náhrady priemerného zárobku pôvodného žalobcu za obdobie od 07.02.2005 do 06.03.2006 zamietá.

Žiadna zo strán nemá právo na náhradu trov konania.

odôvodnenie:

1. Pôvodný žalobca F. Y. E., nar. XX.XX.XXXX, zomr. XX.XX.XXXX sa podanou žalobou domáhal 1. určenia neplatnosti jeho - odvolania z funkcie riaditeľa odštepného závodu S., š.p. Vojenské lesy a majetky SR Pliešovce zo dňa 09.02.2004, 2. určenia neplatnosti jeho odvolania z funkcie vedúceho Lesnej správy Jablonové, OZ Malacky zo dňa 27.02.2004, 3. určenia neplatnosti okamžitého skončenia pracovného pomeru uzavretého medzi ním a žalovaným zo dňa 19.04.2004, 4. náhrady mzdy, 5. doplatenia náhrady mzdy za nevyčerpanú dovolenku v počte 1 deň, na ktorú mu vznikol nárok v roku 2003, umožnenia vyčerpania dovolenky v počte 25 dní, na ktorú mu vznikol nárok v roku 2004, resp. vyplatenia náhrady za túto dovolenku, 6. poskytnutia vecných, odevných náležitostí, 7. doplatenia finančného príspevku - náhrady za nezabezpečenie stravovania, 8. vykonania dodatočných odvodov dane z príjmu a odvodov do fondov zdravotnej a sociálnej poisťovne, 9. umožnenia protokolárneho odovzdania funkcie riaditeľa ku dňu 09.02.2004.

2. Pôvodný žalobca svoj návrh odôvodnil tým, že u žalovaného začal pracovať od 01.09.1972 ako „samostatný lesný technik“. Dňom 01.01.1996 bol vymenovaný do funkcie „vedúceho Lesnej správy Jablonové, OZ Malacky“. Dňom 01.11.1996 ho riaditeľ štátneho podniku Vojenské lesy a majetky SR v Pliešovciach (ďalej len š.p. VLaM SR) vymenoval v súlade s čl. 19 Organizačného poriadku š.p. VLaM SR do funkcie riaditeľa odštepného závodu Malacky, menovacím dekrétom č.j.: XXXX/V./X. zo dňa 21.10.1996. Týmto dňom mu tak vznikol pracovný pomer pre výkon funkcie riaditeľa odštepného závodu, ktorý s ním uzatvoril riaditeľ š.p. v zmysle čl. 10 Organizačného poriadku. Za celé obdobie tejto jeho funkcie mu neboli ústnou ani písomnou formou vytknuté nedostatky v jeho práci. Dňa 09.02.2004 obdržal „Dekrét o odvolaní z funkcie riaditeľa OZ Malacky, š.p. VLaM SR Pliešovce“, podľa ktorého bol odvolaný z funkcie riaditeľa OZ Malacky dňom 09.02.2004 v súlade s čl. 19 Organizačného poriadku š.p. VLaM SR Pliešovce bez uvedenia dôvodov odvolania. Pôvodný žalobca poukázal na právnu úpravu, ktorá vznikla účinnosťou zák. č. 311/2001 Z.z. - Zákonníka práce od 01.04.2002 a to na tú skutočnosť, že nová právna úprava neplatí na pracovné pomery založené voľbou alebo vymenovaním. Pôvodný žalobca

ďalej v písomnej žalobe zdôvodňoval z akých príčin je podľa jeho názoru neplatné jeho odvolanie z funkcie riaditeľa OZ Malacky, š.p. VLaM SR Pliešovce a z funkcie vedúceho Lesnej správy Jablonové OZ Malacky a z akých dôvodov je neplatné okamžité skončenie pracovného pomeru zo strany žalovaného zo dňa 19.04.2004. Vzhľadom k tomu, že pôvodný žalobca žiadal o určenie neplatnosti okamžitého skončenia pracovného pomeru s ním zo strany žalovaného, žiadal žalovaného zaviazat' aj na náhradu mzdy v mesačnej výške 65 000,- Sk za obdobie od 16.03.2004, až do času, keď mu žalovaný umožní pokračovať v práci, resp. ukončí s ním platne pracovný pomer. Po zrušení prvostupňového rozsudku zo dňa 09.09.2005 pôvodný žalobca žiadal, aby žalovaný bol zaviazaný na zaplatenie náhrady mzdy za obdobie od 06.05.2004 do rozhodnutia súdu. Bol toho názoru, že nepochybne je splnený jeho nárok na 9 mesačnú náhradu mzdy a ďalej bol tiež toho názoru, že mu patrí náhrada mzdy i po tejto lehote. Žalovaný ho totiž nechal v neistote. Spôsobom ako s ním ukončil pracovný pomer pôvodný žalobca utrpel nielen finančnú ujmu, ale aj sociálnu, spoločenskú a zdravotnú ujmu. Pôvodný žalobca uviedol ďalej, že počas doby trvania súdneho sporu bol odkázaný iba na svoje úspory. Má síce živnosť, ale príjmy zo živnosti mu nepostačovali na živobytie, čo doložil daňovými priznaniami za toto obdobie. Pôvodný žalobca v tejto súvislosti poukázal aj na svoj zhoršený zdravotný stav, vek, a okolnosti za akých bol s ním skončený pracovný pomer. Táto skutočnosť v danom regióne bola všeobecne známa a to pôvodného žalobcu postavilo do zlého svetla u potencionálnych zamestnávateľov. Pôvodný žalobca sa domáhal aj ďalších nárokov, tak ako je to uvedené vyššie.

3. Žalovaný so žalobou nesúhlasil. Bol toho názoru, že odvolanie žalobcu z funkcie riaditeľa Odštepného závodu žalovaného v Malackách zo dňa 09.02.2004 a odvolanie z funkcie vedúceho Lesnej správy Jablonové, OZ Malacky zo dňa 27.02.2004 bolo v súlade s jeho internými predpismi a aj zákonné. Žalovaný poukázal na ust. § 19 ods. 14 Zák. o štátnom podniku, v zmysle ktorého je riaditeľ š.p. oprávnený vymenovať a odvolať tých zamestnancov podniku, ktorí sú mu priamo podriadení, a to aj bez uvedenia dôvodu. Ďalej žalovaný poukázal na ust. § 63 ods. 1 písm. d) bod 2 a ust. § 42 ods. 2 platného Zákonníka práce, v zmysle ktorého je odvolanie z funkcie, predpokladom pre výkon ktorej je predchádzajúce vymenovanie zamestnanca do takejto funkcie, výpovedným dôvodom zo strany zamestnávateľa. Je potom zrejmé, že je možné odvolať zamestnanca z funkcie a je tiež zrejmé, že odvolanie z funkcie bolo vykonané oprávnenou osobou. Takéto odvolanie z funkcie je preto platné. Žalovaný ďalej uviedol, že podľa jeho názoru nejde o nárok z neplatného skončenia pracovného pomeru v zmysle ust. § 79 ods. 1 Zákonníka práce a preto je potrebné, aby žalobca, v prípade určovacích nárokov, keďže sa jedná o určovaciu žalobu podľa ust. § 80 písm. c) O.s.p. preukázal naliehavý právny záujem na takomto určení, nakoľko prípustnosť takejto žaloby nie je daná ust. § 77 Zákonníka práce. Toto však žalobca podľa názoru žalovaného nepreukázal. Čo sa týka nároku žalobcu (pôvodného), ktorým žiadal určiť, že okamžité skončenie pracovného pomeru s ním zo strany žalovaného je neplatné, žalovaný vychádzal z toho, že po odvolaní z funkcie riaditeľa bude zaradený na predchádzajúcu pracovnú pozíciu. Túto pracovnú pozíciu však pôvodný žalobca odmietol vykonávať a na toto pracovné miesto nenastúpil. Žalovaný nesúhlasil ani s návrhom pôvodného žalobcu na zaplatenie náhrady mzdy vo výške 65 000,- Sk mesačne za obdobie odo dňa 16.03.2004 do času, kedy žalovaný umožní žalobcovi pracovať alebo s ním platne skončí pracovný pomer z dôvodu, že právo na zaplatenie náhrady mzdy v sume priemerného zárobku patrí odo dňa, keď zamestnanec oznámi zamestnávateľovi, že trvá na ďalšom zamestnaní, čo sa však stalo až 06.05.2004. Žalovaný bol ďalej toho názoru, že pôvodnému žalobcovi vznikol nárok na zaplatenie náhrady mzdy v súlade s ust. § 79 ods. 2 Zákonníka práce len za obdobie 9 mesiacov. V opačnom prípade by bol pôvodný žalobca neprimerane zvýhodnený, nakoľko takýto príjem by v pracovnom pomere so žalovaným nedosiahol ani v prípade, ak by nedošlo k jeho okamžitému skončeniu. Žalovaný nesúhlasil ani s ďalšími nárokmi pôvodného žalobcu uvedenými vyššie pod bodmi 5 až 9.

4. Prvostupňový súd o žalobe rozhodol rozsudkom zo dňa 09.09.2005. Určil, že odvolanie pôvodného žalobcu z funkcie riaditeľa OZ Malacky š.p. VLaM SR Pliešovce zo dňa 09.02.2004 a odvolanie z funkcie vedúceho Lesnej správy Jablonové OZ Malacky zo dňa 27.02.2004 sú neplatné. Súd ďalej určil, že je neplatné okamžité skončenie pracovného pomeru s pôvodným žalobcom zo dňa 19.04.2004. Súd napokon žalovanému uložil povinnosť zaplatiť pôvodnému žalobcovi náhradu mzdy v mesačnej výške 65 000,- Sk za obdobie od 16.03.2004 až do času, keď mu žalovaný umožní pokračovať v práci, prípadne, keď s ním skončí platne pracovný pomer. Ďalšie nároky pôvodného žalobcu súd zamietol. Súd rozhodol aj o náhrade trov konania a poplatkovej povinnosti.

5. Proti prvostupňovému rozsudku podal odvolanie žalovaný a to čo do výroku o určení „neplatnosti odvolania pôvodného žalobcu z funkcie riaditeľa OZ Malacky š.p. VLaM SR Pliešovce zo dňa 09.02.2004

a neplatnosti odvolania pôvodného žalobcu z funkcie vedúceho Lesnej správy Jablonové OZ Malacky zo dňa 27.02.2004, do výroku o zaplatení náhrady mzdy, do výroku o náhrade trov prvostupňového konania a do výroku o povinnosti zaplatiť súdny poplatok.

6. Pôvodný žalobca odvolanie nepodal.

7. Krajský súd v Bratislave uznesením sp.zn. 2Co/122/2006 zo dňa 29.09.2006 rozsudok súdu prvého stupňa v napadnutej časti zrušil a vec vrátil na ďalšie konanie. Uložil prvostupňovému súdu v ďalšom konaní sa dôsledne zaoberať otázkou danosti naliehavého právneho záujmu pôvodného žalobcu na určení neplatnosti jeho odvolania z funkcie riaditeľa OZ Malacky zo dňa 09.02.2004 a na určení neplatnosti odvolania pôvodného žalobcu z funkcie vedúceho lesnej správy Jablonové OZ Malacky zo dňa 27.02.2004 a uviesť svoj záver o danosti naliehavého právneho záujmu, alebo o jeho nedostatku na požadovanom určení. Pri rozhodovaní o náhrade mzdy súd prvého stupňa za čas presahujúci 9 mesiacov odo dňa 06.05.2004 má prihliadnuť v súlade s § 79 ods. 2 Zák. práce na predpoklady pre prípadné vyplatenie náhrady mzdy aj za čas presahujúci 9 mesiacov. Odvolací súd ďalej uviedol, že súd prvého stupňa má priznať náhradu mzdy odo dňa 06.05.2004 a zdôvodniť akým spôsobom dospel k zisteniu priemerného zárobku žalobcu.

8. Okresný súd preto vo veci konal ďalej a opäť rozhodol rozsudkom zo dňa 05.06.2007. Rozhodol tak, že súd návrh pôvodného žalobcu v časti, ktorou žiadal určiť, že jeho odvolanie z funkcie riaditeľa OZ Malacky, š.p. VLaM SR, Pliešovce zo dňa 09.02.2004, je neplatné, zamietol. Súd konanie o návrhu pôvodného žalobcu v časti, ktorou žiadal určiť, že jeho odvolanie z funkcie vedúceho Lesnej správy Jablonové, OZ Malacky zo dňa 27.02.2004, je neplatné, zastavil, keďže v tejto časti pôvodný žalobca zobral svoj návrh späť. Súd ďalej uložil žalovanému povinnosť pôvodnému žalobcovi zaplatiť náhradu priemerného zárobku za obdobie od 06.05.2004 do 05.06.2007 v sume 2.378.684,50 Sk a ďalej súd rozhodol o trovách konania. Proti tomuto rozsudku podali odvolanie pôvodný žalobca, aj žalovaný.

9. Pôvodný žalobca sa odvolal proti tomu výroku rozsudku, ktorým bol zamietnutý jeho návrh v časti, v ktorej žiadal určiť, že jeho odvolanie z funkcie riaditeľa OZ Malacky, š.p. VLaM SR, Pliešovce zo dňa 09.02.2004 je neplatné a aj proti výroku, ktorým súd rozhodol o náhrade trov konania.

10. Žalovaný sa odvolal proti výroku rozsudku súdu, ktorým bolo rozhodnuté o náhrade mzdy v súvislosti s neplatným skončením pracovného pomeru. Ďalej sa odvolal proti výroku, ktorým bolo rozhodnuté o náhrade trov konania a o výroku, ktorým bolo rozhodnuté o poplatkovej povinnosti.

11. Krajský súd v Bratislave rozhodol rozsudkom, č.k. 7Co/28/07 zo dňa 16.06.2009 tak, že rozsudok súdu prvého stupňa v napadnutej časti, ktorou bol zamietnutý návrh pôvodného žalobcu o určení, že jeho odvolanie z funkcie riaditeľa OZ Malacky, š.p. VLaM SR, Pliešovce zo dňa 09.02.2004 je neplatné, potvrdil. Vo zvyšnej napadnutej časti odvolací súd rozsudok súdu prvého stupňa zrušil a vec mu v rozsahu zrušenia vrátil na ďalšie konanie.

12. Odvolací súd sa v dôvodoch svojho rozhodnutia podrobne zaoberal nárokmi uplatnenými pôvodným žalobcom. Konštatoval v dôvodoch svojho rozhodnutia, že náhrada mzdy žalobcovi môže patriť len od 06.05.2004, keď žalobca žalovanému oznámil, že trvá na tom, aby ho ďalej zamestnával a to vyrátaná z priemerného zárobku za rozhodujúce obdobie, ktorým bol prvý štvrtrok 2004. Odvolací súd však vytkol prvostupňovému súdu, že nesprávne bol vyrátaný priemerný zárobok pôvodného žalobcu za rozhodujúce obdobie, keďže súd prvého stupňa vychádzal zo zárobku riaditeľa odštepného závodu v celom danom období, hoci pôvodný žalobca túto funkciu už nemohol od 10.02.2004 vykonávať. Konštatoval ďalej, že už v priebehu konania na súde prvého stupňa zostalo nepochybným to, že dňa 06.03.2006 bolo právoplatne súdom vyslovené, že rozviazanie pracovného pomeru dňom 20.04.2004 zo strany žalovaného s pôvodným žalobcom bolo neplatné, a teda pracovný pomer trval naďalej. Krajský súd teda konštatoval, že nebol daný žiaden zákonný dôvod na rozhodovanie o náhrade mzdy pôvodného žalobcu v čase od 07.03.2006 naďalej a keďže súd prvého stupňa tak rozhodol, v tejto časti postupoval nesprávne. Ďalej súd poukázal na ustanovenie § 79 ods. 2 Zák. práce a vytkol súdu prvého stupňa, že sa nevyporiadal so všetkými rozhodujúcimi skutočnosťami pre záver, že náhrada mzdy patrí pôvodnému žalobcovi v plnej výške a aj nad čas uvedený v ust. § 79 ods. 2 Zák. práce. Krajský súd konštatoval, že tá skutočnosť, že sa pôvodnému žalobcovi nedarilo v podnikateľskej činnosti sama o sebe a bez ďalšieho nezakladá jeho nárok na náhradu mzdy v plnej výške v súvislosti s neplatným rozviazaním pracovného pomeru. Konštatoval tiež, že bolo potrebné zaoberať sa aj chovaním pôvodného žalobcu, ako sa zaujímal o prácu u žalovaného, prečo neprijal pracovnú pozíciu pred vymenovaním za riadiaceho pracovníka a ďalšími skutočnosťami. Keďže rozsudok súdu prvého stupňa neobsahoval vyššie uvedené dôvody a úvahy, súd prvého stupňa odňal účastníkom možnosť konať pred ním a teda realizovať tie

procesné práva, ktoré im O.s.p. priznáva za účelom zabezpečenia spravodlivej ochrany, ich práv a práv chránených záujmov.

13. Krajský súd uložil súdu prvého stupňa v ďalšom konaní zabezpečiť za aktívnej účasti žalovaného mzdové listy pôvodného žalobcu za rozhodujúce obdobie pre výpočet priemerného zárobku pôvodného žalobcu, resp. jeho pravdepodobného zárobku. Ďalej konštatoval, že pôvodnému žalobcovi patrí náhrada mzdy z dôvodu neplatného rozviazania pracovného pomeru maximálne za čas od 06.05.2004, kedy oznámil žalovanému, že trvá na tom, aby ho ďalej zamestnával, do 06.03.2006, kedy nadobudol právoplatnosť rozsudok súdu prvého stupňa v časti, v ktorej vyslovil neplatnosť rozviazania pracovného pomeru. Ďalej uložil prvostupňovému súdu dôsledne sa zaoberať pri rozhodovaní aj otázkou, či v zmysle návrhu žalovaného pôvodnému žalobcovi možno vôbec priznať náhradu mzdy aj nad čas uvedený v ustanovení § 79 ods. 2 Zák. práce, resp. túto znížiť.

14. Prvostupňový súd ďalej v konaní rozhodol svojim rozsudkom zo dňa 08.04.2010 tak, že žalovaného zaviazal zaplatiť žalobcovi náhradu priemerného zárobku za obdobie od 06.05.2004 do 06.02.2005 v sume 7 535,05 Eur do 30 dní od právoplatnosti rozsudku. V prevyšujúcej časti súd žalobu žalobcu zamietol. Pôvodný žalobca sa pritom žalobou domáhal náhrady priemerného zárobku za obdobie od 06.05.2004 do 06.03.2006 s poukazom na ust. § 79 ods. 1 Zák. práce a ďalej sa domáhal náhrady mzdy za obdobie od 07.03.2006 do 25.08.2008, v tomto prípade s poukazom na ust. § 142 ods. 3 Zák. práce. Súd pri svojom rozhodovaní zobral do úvahy rozhodnutie KS BA sp. zn. 7Co/28/2008 podľa, ktorého nie je daný žiaden zákonný dôvod pre rozhodnutie v prospech pôvodného žalobcu o náhrade mzdy v čase od 07.03.2006 naďalej. Od tohto obdobia, keďže pôvodný žalobca stále nepracoval, mohlo by ísť len o prekážky v práci na strane pôvodného žalobcu alebo žalovaného, čo však nie je predmetom tohto sporu. V tomto prípade ani nejde o nárok z neplatného skončenia pracovného pomeru v zmysle § 79 ods. 1 Zák. práce. Súd preto priznal pôvodnému žalobcovi podľa ust. § 79 ods. 1 Zák. práce náhradu mzdy za obdobie od 06.05.2004 do 05.02.2005, t. j. za 9 mesiacov. Súd uviedol v tomto svojom rozsudku akým spôsobom dospel k výške náhrady mzdy. Súd teda nepriznal pôvodnému žalobcovi právo na náhradu mzdy za obdobie od 07.02.2005 do 06.03.2006 a ani za obdobie od 07.03.2006 do 25.08.2008.

15. Proti rozsudku prvostupňového súdu zo dňa 09.04.2010 sa odvolal žalobca. Pôvodný žalobca považoval rozsudok OS Malacky č. k. 5C/353/2008-390 zo dňa 08.04.2010 za nezákonný a nesprávny, pretože súd prvého stupňa dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam. Pôvodný žalobca podaním zo dňa 16.09.2009 upresnil a rozšíril svoju žalobu tak, že požadoval od žalovaného náhradu priemerného zárobku za obdobie od 06.05.2004 do 06.03.2006 vo výške 46 754,62 Eur v zmysle ust. § 79 ods. 1 Zák. práce a za obdobie od 07.03.2006 do 25.08.2008 náhradu mzdy vo výške 62 990,84 eur v zmysle ust. § 142 ods. 3 Zák. práce. Pôvodný žalobca nesúhlasil so spôsobom výpočtu priznanej výšky náhrady mzdy a nesúhlasil ani s obdobím za ktoré mu bola náhrada mzdy priznaná. Bol toho názoru, že mu patrí nie iba do 06.02.2005 (od 06.05.2004), ale až do 06.03.2006. Vychádzal pri tom z toho, že má zákonný nárok na náhradu mzdy odo dňa oznámenia, že trvá na ďalšom zamestnávaní a to až do doby, kedy mu žalovaný umožní pokračovať v práci alebo dôjde k platnému skončeniu pracovného pomeru. Pôvodný žalobca nesúhlasil s argumentáciou súdu, že konal v rozpore s dobrými mravmi, keď od roku 1995 bol živnostníkom bez súhlasu žalovaného a že neprijal pracovnú pozíciu, ktorú mu žalovaný ponúkal. Bol toho názoru, že povinnosť zamestnávateľa poskytnúť náhradu mzdy podľa § 79 ods. 1, 2 Zák. práce má sankčný charakter a súd nedostatočne odôvodnil, prečo by pôvodný žalobca nemal mať nárok na náhradu mzdy aj po 06.02.2005. Pôvodný žalobca bol toho názoru, že to bol práve žalovaný, ktorý hrubým spôsobom a dešpektom voči nemu neustálym porušovaním záväzných ustanovení Zákonníka práce konal v hrubom rozpore so zákonom a dobrými mravmi. Pôvodný žalobca podal svoje odvolanie v plnom rozsahu a žiadal, aby Krajský súd v Bratislave rozsudok zmenil tak, že zaviazá žalovaného k náhrade jeho priemerného zárobku za obdobie od 06.05.2004 do 06.03.2006 vo vyššie uvedenej výške a tiež za obdobie od 07.03.2006 do 25.08.2008 tiež vo vyššie uvedenej výške.

16. Krajský súd v Bratislave rozsudok OS Malacky č. k. 5C/353/2008-390 zo dňa 08.04.2010 zrušil v napadnutej zamietajúcej časti a vec vrátil súdu prvej inštancie na ďalšie konanie. Odvolací súd konštatoval, že prvostupňovým rozsudkom zo dňa 09.09.2005 už súd určil, že okamžité skončenie pracovného pomeru so žalobcom zo dňa 19.04.2004 je neplatné. Odvolací súd uviedol tiež v dôvodoch svojho rozhodnutia, že súd prvej inštancie pochybil pri určení výšky náhrady priemerného zárobku, keď mu priznal sumu 7 535,05 Eur. Uložil súdu prvého stupňa zabezpečiť a vyžiadať od žalovaného mzdové listy žalobcu za rozhodujúce obdobie pre výpočet priemerného zárobku pôvodného žalobcu, resp. jeho pravdepodobného zárobku a to v súlade s ust. § 134 Zák. práce. Súd totiž pri svojom rozhodnutí vychádzal len z podkladov žalovaného, tých, ktoré boli poskytnuté prostredníctvom vtedajšieho PZ žalovaného zo dňa 16.02.2010. V tomto smere súd považoval rozsudok súdu prvého stupňa za

nepreskúmateľný. Ďalej uložil prvostupňovému súdu opätovne zdôvodniť správanie sa pôvodného žalobcu, teda to ako a kedy sa zaujímal o prácu, prípadne koho kontaktoval u samotného žalovaného, z akých dôvodov neprijal pracovnú pozíciu, ktorú vykonával ešte predtým ako bol vymenovaný do funkcie riaditeľa odštepného závodu resp. vedúceho Lesnej správy, keď pôvodný žalobca, ako to už konštatoval odvolací súd, žiadnu odbornú prácu funkcie riaditeľa odštepného závodu, resp. vedúceho Lesnej správy nevykonával. Druhostupňový súd považoval tiež za dôvodnú aj odvoláciu námietku žalobcov v 1. a 2. rade v tom, že odôvodnenie napadnutého rozsudku súdu prvej inštancie je nepreskúmateľné v časti, v ktorej sa žalobcovia domáhali ďalšieho nároku náhrady mzdy v súvislosti s ust. § 142 ods. 3 Zák. práce bolo totiž potrebné podanie pôvodného žalobcu, v zastúpení jeho PZ podaním zo dňa 28.09.2009 došlé súdu 30.09.2009 označené ako upresnenie návrhu posúdiť buď ako nový návrh, resp. o tomto návrhu rozhodnúť, keďže súd tak doteraz neurobil a ide pritom o podstatnú zmenu, resp. doplnenie rozhodujúcich skutočností tvrdených v žalobe.

17. Súd vykonal dokazovanie oboznámením sa so žalobou a jej doplneniami, výsluchom účastníkov a ich právnych zástupcov, písomným vyjadrením k žalobe, dekrétom o vymenovaní pôvodného žalobcu do funkcie Lesnej správy Jablonové č.j.: 11/PSÚ/1996 z 01.01.1996, dekrétom o vymenovaní pôvodného žalobcu do funkcie riaditeľa OZ Malacky š.p. VLaM SR Pliešovce č.j.: 1928/R/1996 z 25.10.1996, dekrétom o odvolaní pôvodného žalobcu z funkcie riaditeľa OZ Malacky č.j.: 24/02/VpaM/0/2004 z 09.02.2004, s trestným oznámením pôvodného žalobcu na Ing. Róberta Repiského z 09.02.2004, s dekrétom o odvolaní pôvodného žalobcu z funkcie vedúceho LS Jablonové č.j.: 15/PSÚ/2004 z 27.02.2004, so zápisom zo 16.03.2004 z prerokovania ďalšieho pracovného zaradenia pôvodného žalobcu po jeho odvolaní, s dokladmi zaslanými žalovaným pôvodnému žalobcovi, so stanoviskom pôvodného žalobcu k odvolaniu - pokusom o zmier z 19.03.2004, s odpoveďou žalovaného na pokus o zmier č.j.: 629R/2004 z 24.03.2004, s výzvou žalovaného č.j.: 22/PSÚ/2004 zo 17.03.2004, s okamžitým skončením pracovného pomeru č.j.: 28/PSÚ/2004 z 20.04.2004, so stanoviskom pôvodného žalobcu k okamžitému skončeniu pracovného pomeru z 03.05.2004, s Organizačným poriadkom š.p. VLaM SR Pliešovce z 19.12.1996, s potvrdením o podaní daňového priznania k dani z príjmov FO za rok 2007 predložených pôvodným žalobcom, výpisom z jeho živnostenského registra, dokladom o okamžitom skončení pracovného pomeru zo dňa 26.08.2008, dokladom o prerokovaní okamžitého skončenia pracovného pomeru odborovým orgánom zamestnávateľa zo dňa 14.08.2008, zápisom z prerokovania ďalšieho pracovného zaradenia Ing. Ľubomíra Huťana zo dňa 30.07.2008, dohodou o zmene pracovnej zmluvy uzavretej medzi účastníkmi zo dňa 15.01.1980, 01.09.1986, s odvolaním žalovaného proti prvostupňovému rozsudku a s vyjadrením pôvodného žalobcu k odvolaniu, s uznesením KS Bratislava sp.zn. 2Co 122/2006 zo dňa 29.09.2006, rozsudkom KS Bratislava sp.zn. 7Co 28/2007 zo dňa 16.06.2009, uznesením KS Bratislava sp. zn. 14Co/819/2014 zo dňa 22.05.2018 a zo dňa 31.07.2017 z č.l. 580, uznesením OS Malacky sp. zn. 4C/351/2009 zo dňa 17.05.2011 a uznesením KS Bratislava sp. zn. 3Co/349/2011 zo dňa 31.10.2011, uznesením OS Malacky sp. zn. 12D/271/2014 zo dňa 21.01.2019, jednotlivými odvolaniami strán sporu proti rozhodnutiam OS v Malackách, Krajského súdu v Bratislave a s ďalším obsahom spisu a zistil tento stav veci:

18. Pôvodný žalobca bol vymenovaný dňom 01.11.1996 do funkcie riaditeľa OZ Malacky š.p. VLaM SR Pliešovce dekrétom o vymenovaní zo dňa 25.10.1996, č.j.: 1928/R/96. Dekrétom o vymenovaní do funkcie zo dňa 01.01.1996 č.j.: 11/PSÚ/96 bol pôvodný žalobca vymenovaný dňom 01.01.1996 do funkcie vedúceho Lesnej správy Jablonové, Vojenských lesov a majetkov SR, š.p. OZ Malacky. Dekrétom o odvolaní z funkcie vydaným Ing. Miroslavom Hríbom, PhD., poverený riadením š.p. VLaM SR Pliešovce č.k. 24/02/VpaMO/2004 zo dňa 09.02.2004 bol pôvodný žalobca dňom 09.02.2004 odvolaný z funkcie riaditeľa odštepného závodu Malacky š.p. VLaM SR Pliešovce. V tomto dekréte sa uvádza, že ďalšie pracovné zaradenie pôvodného žalobcu od 10.02. bude v zmysle zák. č. 311/2001 Z.z. a zák. č. 111/1990 Zb. a výška mzdy pôvodného žalobcu bude stanovená mzdovým výmerom. Dekrétom o odvolaní z funkcie vydaným riaditeľom VLaM SR OZ Malacky F. V. V.j.: XX/K./XXXX bol pôvodný žalobca odvolaný dňom 16.03.2004 z funkcie vedúceho Lesnej správy Jablonové, OZ Malacky. V tomto dekréte sa uvádza, že ďalšie pracovné zaradenie pôvodného žalobcu od 16.03.2004 bude v zmysle ust. zák. č. 311/2001 Z.z. v platnom znení a zák. č. 111/1990 Zb. v platnom znení a pracovnej zmluvy uzavretej s pôvodným žalobcom zo dňa 31.08.1992 a jej posledného dodatku. V zmysle pracovnej zmluvy riaditeľ VLaM SR OZ Malacky zaradil pôvodného žalobcu na funkciu samostatný technik výroby na LS Jablonové. Pôvodný žalobca písomne listom zo dňa 19.03.2004 oznámil svoje stanovisko poverenému riaditeľovi žalovaného k svojmu odvolaniu z funkcie. Pôvodný žalobca vo svojom liste zo dňa 19.03.2004 uvádza, že považuje právny úkon, ktorým bol odvolaný z funkcie riaditeľa OZ Malacky za neplatný a ďalej trvá na tom,

aby mu bola pridelená práca podľa menovacieho dekrétu, ktorým bol do funkcie riaditeľa odštepného závodu vymenovaný. Ďalej pôvodný žalobca vo svojom liste označenom ako pokus o zmiar uvádza, že podmienky, ktoré mu boli ponúknuté na rokovaní dňa 16.03.2004 sú pre neho neprijateľné, pretože ponúkaná pracovná pozícia „samostatného technika“ ho odborne vracia do obdobia, kedy v profesii začínal a absolútne nezohľadňuje jeho vzdelanie, prax a pracovné skúsenosti z riadiacej a organizačnej práce. Pôvodný žalobca vo svojom liste vyjadruje aj nesúhlas s odvolaním z funkcie vedúceho Lesnej správy Jablonové a uvádza aj dôvody, prečo odmietol možnosť skončenia svojho pracovného pomeru so žalovaným dohodou. Na list pôvodného žalobcu zo dňa 19.03.2004 odpovedal poverený riaditeľ žalovaného a konštatoval, že z funkcie riaditeľa OZ Malacky š.p. VLaM SR Pliešovce bol odvolaný v zmysle platného zák. č. 111/1990 Zb., zák. č. 311/2001 Z.z. a Organizačného poriadku š.p. VLaM SR Pliešovce. Pôvodnému žalobcovi ďalej bolo oznámené, že jeho ďalšie pracovné zaradenie bude riešiť riaditeľ OZ Malacky, ktorému tieto kompetencie náležia. Riaditeľ š.p. VLaM SR OZ Malacky oznámil listom zo dňa 17.03.2004 pôvodnému žalobcovi, že dňa 16.03.2004 bolo s ním prejednané jeho ďalšie pracovné zaradenie a keďže nenastúpil do zamestnania, neprítomnosť v práci vedú ako absenciu. Dňa 19.04.2004 pod č.j.: 28/PSÚ/2004 bol s pôvodným žalobcom okamžite skončený pracovný pomer podľa ust. § 68 ods. 1 písm. b) Zák. práce z dôvodu závažného porušenia pracovnej disciplíny, ktoré spočívalo v tom, že bez ospravedlnenia a bez udania dôvodu neospravedlnene zameškal pracovné zmeny v čase od 16.03.2004 do 19.04.2004, čím sťažil organizáciu práce na pracovisku. Pôvodný žalobca vo svojom liste zo dňa 03.05.2005 adresovanom riaditeľovi š.p. VLaM SR OZ Malacky napísal, že dňa 20.04.2004 obdržal oznámenie o okamžitom skončení pracovného pomeru a ďalej mu oznámil, že dôvod ani formu okamžitého skončenia pracovného pomeru neakceptuje, že konanie žalovaného proti svojej osobe považuje za účelové a vykonštruované a oznámil, že trvá na ďalšom zamestnávaní.

19. Prvostupňovým rozsudkom zo dňa 09.09.2005 súd určil, že okamžité skončenie pracovného pomeru s navrhovateľom zo dňa 19.04.2004 je neplatné. Pôvodný žalobca ani žalovaný proti tomuto rozhodnutiu odvolanie nepodali a je preto právoplatné.

20. Podľa čl. 2 Základných zásad Zák. práce pracovnoprávne vzťahy podľa tohto zákona môžu vznikáť len so súhlasom fyzickej osoby a zamestnávateľa. Výkon práv a povinností vyplývajúcich z pracovnoprávných vzťahov musí byť v súlade s dobrými mravmi; nikto nesmie tieto práva a povinnosti zneužívať na škodu druhého účastníka pracovnoprávneho vzťahu alebo spolu zamestnancov.

21. Podľa § 251 ods. 1 Zák. práce v znení účinnom od 01.04.2004, zákon č. 311/2001 Z.z., ktorý zrušil zákon č. 65/1965 Zb. (Zákonník práce), ďalej len Zákonník práce, ustanoveniami tohto zákona sa spravujú aj pracovnoprávne vzťahy, ktoré vznikli pred 01.04.2002, ak nie je ďalej ustanovené inak. Nároky, ktoré z nich vznikli, a právne úkony urobené pred 01.04.2002 sa posudzujú podľa doterajších predpisov.

22. Podľa § 252 ods. 1 Zák. práce, pracovné pomery, ktoré boli založené voľbou alebo vymenovaním podľa § 27 ods. 3-5 Zák. práce pred dňom nadobudnutia účinnosti tohto zákona, sa považujú za pracovné pomery vzniknuté pracovnou zmluvou podľa tohto zákona.

23. Podľa § 42 ods. 1 Zák. práce pracovný pomer sa zakladá písomnou pracovnou zmluvou medzi zamestnávateľom a zamestnancom. Jedno písomné vyhotovenie pracovnej zmluvy je zamestnávateľ povinný vydať zamestnancovi.

24. Podľa § 42 ods. 2 Zák. práce ak osobitný predpis ustanovuje voľbu alebo vymenovanie ako predpoklad vykonávania funkcie štatutárneho orgánu alebo vnútorný predpis zamestnávateľa ustanovuje voľbu alebo vymenovanie ako požiadavku vykonávania funkcie vedúceho zamestnanca v priamej riadiacej pôsobnosti štatutárneho orgánu, pracovný pomer s týmto zamestnancom sa zakladá písomnou pracovnou zmluvou až po jeho zvolení alebo vymenovaní.

25. Podľa § 63 ods. 1 písm. d), bod 2 Zák. práce zamestnávateľ môže dať zamestnancovi výpoveď iba z dôvodov, ak prestal spĺňať požiadavky podľa § 42 ods. 2.

26. Podľa § 47 ods. 3 písm. a) zamestnávateľ nesmie posudzovať ako nesplnenie povinnosti, ak zamestnanec odmietne vykonať prácu alebo splniť pokyn, ktoré sú v rozpore so všeobecne záväznými právnymi predpismi alebo s dobrými mravmi.

27. Podľa § 79 ods. 1 Zák. práce, ak zamestnávateľ dal zamestnancovi neplatnú výpoveď alebo ak s ním neplatne skončil pracovný pomer okamžite alebo v skúšobnej dobe a ak zamestnanec oznámil zamestnávateľovi, že trvá na tom, aby ho naďalej zamestnával, jeho pracovný pomer sa nekončí, s výnimkou, ak súd rozhodne, že nemožno od zamestnávateľa spravodlivo požadovať, aby zamestnanca naďalej zamestnával. Zamestnávateľ je povinný zamestnancovi poskytnúť náhradu mzdy. Táto náhrada patrí zamestnancovi v sume jeho priemerného zárobku odo dňa, keď oznámil zamestnávateľovi, že trvá

na ďalšom zamestnávaní, až do času, keď mu zamestnávateľ umožní pokračovať v práci alebo ak súd rozhodne o skončení pracovného pomeru.

28. Podľa § 79 ods. 2 Zák. práce, ak celkový čas, za ktorý by sa mala zamestnancovi poskytnúť náhrada mzdy presahuje 9 mesiacov, môže súd na žiadosť zamestnávateľa jeho povinnosť nahradiť mzdu za čas presahujúci 9 mesiacov primerane znížiť, prípadne náhradu mzdy zamestnancovi vôbec nepriznať; súd pri svojom rozhodovaní prihliadne najmä na to, či zamestnanec bol v tom čase zamestnaný u iného zamestnávateľa, akú prácu tam vykonával a aký zárobok dosiahol alebo z akého dôvodu sa do práce nezapojil.

29. Podľa § 19 ods. 1 Zák. č. 111/1990 Zb. o štátnom podniku riaditeľa vymenuje zakladateľ na základe výberového konania.

30. Podľa § 19 ods. 3 Zák. č. 111/1990 Zb. riaditeľ riadi činnosť podniku a ako štatutárny orgán koná vo všetkých jeho veciach; zodpovedá za hospodárnosť pri nakladaní s majetkom v správe podniku. Riaditeľ je povinný vykonávať svoju pôsobnosť s odbornou starostlivosťou a v súlade so záujmami podniku, najmä je povinný zaobstaráť si a pri rozhodovaní zohľadniť všetky dostupné informácie týkajúce sa predmetu rozhodnutia, zachovávať mlčanlivosť o dôverných informáciách a skutočnostiach, ktorých prezradenie tretím osobám by mohlo podniku spôsobiť škodu alebo ohroziť jeho záujmy, a pri výkone svojej pôsobnosti nesmie uprednostňovať svoje záujmy alebo záujmy tretích osôb pred záujmami podniku.

31. Podľa § 19 ods. 14 Zák. č. 111/1990 Zb. riaditeľ vymenúva a odvoláva svojho zástupcu z radov zamestnancov podniku, ktorý ho v čase jeho neprítomnosti zastupuje v plnom rozsahu jeho práv a povinností. Ak riaditeľ určí viacerých zástupcov, určí aj poradie, v akom ho zastupujú. Ďalej vymenúva a odvoláva ďalších sebe priamo podriadených zamestnancov podniku.

32. Podľa § 139 C.s.p. žalobca môže počas konania so súhlasom súdu meniť žalobu.

33. Podľa § 140 ods. 1 C.s.p. zmena žaloby je návrh, ktorým sa rozširuje uplatnené právo alebo sa uplatňuje iné právo.

34. Podľa § 141 C.s.p., ak zmena žaloby nastala pred jej doručením žalovanému, koná súd o zmenenej žalobe bez rozhodovania o pripustení z meny žaloby okrem prípadu, keď súd rozhoduje podľa § 143 ods. 2.

35. Podľa § 142 ods. 1 C.s.p. o prípustnosti zmeny žaloby súd rozhodne spravidla na pojednávaní, na ktorom bola zmena navrhnutá, alebo na pojednávaní, ktoré nasleduje bezprostredne potom, ako bola zmena žaloby uplatnená podaním mimo pojednávania.

36. Podľa § 143 ods. 1 C.s.p. súd nepripustí zmenu žaloby, ak by výsledky doterajšieho konania nemohli byť podkladom na konanie o zmenenej žalobe.

37. Podľa § 143 ods. 2 C.s.p. súd nepripustí zmenu žaloby ani vtedy, ak by na konanie o zmenenej žalobe bol vecne alebo kauzálny príslušný iný súd.

38. Podľa § 379 C.s.p. odvolací súd je rozsahom odvolania viazaný okrem prípadov uvedených v zákone.

39. Podľa § 380 C.s.p. ods. 1 odvolací súd je odvolacími dôvodmi viazaný.

40. Podľa § 381 C.s.p. odvolací súd nie je viazaný odvolacím návrhom.

41. Podľa § 391 ods. 2 C.s.p., ak bolo rozhodnutie zrušené a ak bola vec vrátená na ďalšie konanie a nové rozhodnutie, je súd prvého stupňa viazaný právnym názorom odvolacieho súdu.

42. Pôvodný žalobca sa svojím návrhom domáhal náhrady priemerného zárobku za obdobie od 06.05.2004 do 06.03.2006 s poukazom na ust. § 79 ods. 1 Zák. práce a ďalej sa domáhal náhrady mzdy za obdobie od 07.03.2006 do 25.08.2008 s poukazom na ust. § 142 ods. 3 Zák. práce. Krajský súd v Bratislave vo svojom rozsudku, sp.zn. 7Co/28/07, ale uviedol v dôvodoch svojho rozhodnutia, že nie je daný žiaden zákonný dôvod na rozhodnutie pôvodného žalobcu o náhrade mzdy v čase od 7.3.2006

naďalej. Od tohto obdobia, keďže pôvodný žalobca ďalej nepracoval, by mohlo ísť len o prekážky v práci na strane žalobcu alebo žalovaného, čo ale nie je predmetom tohto sporu. V tomto prípade nejde o nárok, z neplatného skončenia pracovného pomeru v zmysle vyššie cit. § 79 ods. 1 Zák. práce. Muselo by sa jednať v tejto časti o samostatnú žalobu. V rámci uzavretej - pracovnej zmluvy žalovaný ponúkol pôvodnému žalobcovi nové pracovné zaradenie, ktoré však odmietol.

43. Súd rešpektujúc názor odvolacieho súdu predovšetkým rozhodol o ďalšom nároku pôvodného žalobcu na náhradu mzdy a to za obdobie od 07.03.2006 do 25.08.2008. Súd s poukazom na vyššie citované ustanovenia § 139 až § 143 ods. 2 nepripustil zmenu žalobného návrhu o žalobu o náhradu mzdy od 07.03.2006 do 25.08.2008. Predmetom konania od podania žaloby totiž boli všetko iba nároky z neplatného rozviazania pracovného pomeru podľa § 79 ods. 1, ods. 2 Zák. práce. O týchto nárokoch už rozhodoval a rozhodol jednak prvostupňový súd ako aj odvolací súd. Pôvodne sa žalobca domáhal 9 čiastkových nárokov, pričom je už rozhodnuté právoplatne o všetkých okrem náhrady mzdy po 06.02.2005. Celé doterajšie konanie a dokazovanie bolo zamerané práve na nároky súvisiace s neplatným rozviazaním pracovného pomeru pôvodného žalobcu žalovaným. V žiadnom prípade predmetom konania neboli a ani nemôžu byť nároky podľa § 142 ods. 3 Zák. práce. Preto súd zmenu žaloby nepripustil a pokračoval v konaní o pôvodnej žalobe (§ 238 C.s.p.). Súd o nepripustení zmeny žaloby rozhodol uznesením na pojednávaní dňa 05.10.2021.

44. Vzhľadom na vyššie cit. ust. § 19 ods. 14 Zák. č. 111/1990 Zb. je zrejmé, že právom riaditeľa štátneho podniku je vymenovať aj odvolať seba priamo podriadených zamestnancov podniku. Je teda zrejmé, že zamestnanec vykonávajúci určitú funkciu nemá na ňu právny nárok, môže byť odvolaný. Takto sa postupovalo aj v prípade pôvodného žalobcu. Odvolaním pôvodného žalobcu z funkcie sa nestalo neistým jeho právne postavenie, keďže naďalej zostal v pracovnom pomere a teda neexistoval ani nedostatok právneho záujmu na určení neplatnosti odvolania z určitej funkcie na čo napokon (na zotrvanie vo funkcii neobmedzene), nie je právny nárok. Preto súd po zrušení rozsudku zo dňa 09.09.2005 zamietol návrh pôvodného žalobcu v časti, ktorou žiadal určiť, že jeho odvolanie z funkcie riaditeľa OZ Malacky š.p. VLam SR Pliešovce zo dňa 09.02.2004 je neplatné.

í

45. Podľa vyššie cit. ust. § 79 ods. 1,2 Zák. práce súd priznal pôvodnému žalobcovi náhradu mzdy za obdobie od 06.05.2004 do 06.02.2005, t. j. za 9 mesiacov (§ 79 ods- 2 Zák. práce účinného v čase vzniku nároku. Súd vo svojom rozsudku zo dňa 08.04.2010 vysvetlil akým spôsobom dospel k výške náhrady priemerného zárobku pôvodného žalobcu za obdobie od 06.05.2004 do 06.02.2005. Odvolací súd vo svojom rozhodnutí sp. zn. 14Co/819/2014 zo dňa 22.05.2018 výpočet náhrady priemerného zárobku pôvodného žalobcu za priznané obdobie spochybnil, preto lebo sa súd spoľahol na doklady predložené PZ žalovaného, rozsudok však v tejto časti nezrušil. Treba teda konštatovať, že odvolací súd buď nerozhodol o celom odvolaní, alebo je nutné konštatovať, že v časti prvého výroku rozsudku prvostupňového súdu zo dňa 08.04.2010 z č.l. 390 je v tejto časti rozsudok právoplatný. Odvolací súd vo svojom uznesení sp. zn. 14Co/819/2014 zo dňa 22.05.2018 v odsekoch čísla 24 a35 jasne uvádza, že súd rozsudok zrušil iba v zamietajúcej časti. Povinnosťou prvostupňového súdu je preto vec znovu prejednať v zrušenom rozsahu a to v rozsahu, či patrí pôvodnému žalobcovi náhrada mzdy aj za dlhšie obdobie ako 9 mesiacov.

46. Po zrušení rozsudku súdu prvého stupňa zo dňa 08.04.2010 už žalobcovia v 1. a 2. rade žiadne ďalšie dôkazy nepredložili. Uviedli, že nemajú k dispozícii žiadne doklady, ktorými by sa dalo preukazovať, že pôvodný žalobca sa nejakým spôsobom uchádzal o prácu u žalovaného, prípadne či sa o prácu zaujímal. Žalobcovia v 1. a 2. rade boli toho názoru, že to bol práve žalovaný, ktorý so žalobcom nekomunikoval. Vec nebola rozhodnutá na súde a pôvodný žalobca nevedel s čím má počítať.

47. Žalovaný poukázal na to, že v súčasnosti je predmetom konania už len nárok žalobcov na náhradu mzdy z dôvodu neplatného rozviazania pracovného pomeru s pôvodným žalobcom. Pritom už druhostupňovým súdom bolo rozhodnuté a judikované, že do úvahy prichádza priznať náhradu mzdy za obdobie od 06.05.2004 do 06.03.2006. Uviedol tiež, že on predložil doklady o mzde pôvodného žalobcu. Žalovaný uviedol tiež, že reálny stav v súvislosti s odvolaním pôvodného žalobcu a s ďalším jeho pracovným zaradením bol taký, že to bol pôvodný žalobca, kto odmietol ponúkanú prácu, kto odmietol nastúpiť do zamestnania. Túto skutočnosť potvrdil aj pôvodný žalobca sám na pojednávaní na okresnom súde a to dňa 16.02.2010 do zápisnice. Pôvodný žalobca sa nikdy nedomáhal toho, aby mu bola

prideľovaná práca. Jeho podnikanie bolo dôvodom pre skončenie pracovného pomeru u žalovaného. Žalovaný žiadal, aby súd žalobcom náhradu mzdy nad rozsah 9 mesiacov nepriznal. Nesúhlasil ani s tým, aby súd rozhodoval o uplatňovanej náhrade mzdy aj za obdobie od 07.03.2006 do 25.06.2008. Táto zmena žaloby bola totiž podaná až 30.09.2009 a nemá oporu v doterajšom dokazovaní, neobsahuje ani procesnoprávne ani hmotnoprávne náležitosti, nie je zdôvodnený ani skutkovo ani právne. Pokiaľ ide o náhradu mzdy za obdobie od 06.05.2004 do 06.02.2005, v tejto časti považoval žalovaný rozhodnutie za právoplatné, keďže proti tejto časti prvostupňového rozsudku nebolo podané odvolanie.

48. Súd sa po zrušení svojho rozhodnutia zo dňa 08.04.2010 opäť oboznámil s dokladmi, ktoré sú obsahom spisu. Súd konštatuje, že pôvodnému žalobcovi nebola daná výpoveď, bol platne odvolaný z konkrétnej funkcie. Podľa vyššie cit. ust. § 42 ods. 2 Zák. práce tento upravuje aj voľbu alebo vymenovanie na výkon vedúcej funkcie zamestnanca. Pracovný pomer sa založí písomnou pracovnou zmluvou až po vymenovaní alebo zvolení zamestnanca. Ak sa zamestnanec vzdá funkcie alebo bude z funkcie odvolaný, prestane plniť požiadavku na výkon funkcie. Zamestnávateľ sa so zamestnancom môže dohodnúť na inej pre neho vhodnej práci. Ak nedôjde k dohode, môže s ním zamestnávateľ skončiť pracovný pomer výpoveďou. Keďže v prípade pôvodného žalobcu išlo o jeho vymenovanie podľa § 27 ods. 3 až 5 Zák. práce č. 65/1965 Zb. vtedy platného, na tento stav sa aplikuje vyššie cit. ust. § 252 ods. 1 Zák. práce.

49. Z obsahu spisu vyplýva, že dňa 16.03.2004 sa uskutočnilo pracovné stretnutie, na ktorom bolo pôvodnému žalobcovi ponúknuté pracovné zaradenie „samostatný lesný technik na LS Jablonové“, čo odmietol vraj ako nevhodné pracovné zaradenie. Išlo pri tom o rovnaké pracovné miesto, ktoré pôvodný žalobca vykonával predtým, než bol menovaný do vedúcich funkcií. Pôvodný žalobca do práce fyzicky nechodil od 09.04.2004, čo vyplýva z písomných dokladov nachádzajúcich sa v spise aj z výpovede na pojednávaní čo žalovaný potvrdil. Žalovaný preto vykazoval pôvodnému žalobcovi neospravedlненú absenciu v práci a okamžite s ním zrušil pracovný pomer podľa § 68 ods. 1 písm. b) Zák. práce. V tomto prípade žalovaný postupoval podľa názoru súdu nesprávne. V prípade pôvodného žalobcu totiž zrejme boli splnené podmienky pre výpoveď danú zamestnávateľom podľa vyššie cit. ust. § 63 ods. 1 písm. d), bod 2 Zák. práce. Preto aj súd právoplatne rozhodol o tom, že je neplatné okamžité skončenie pracovného pomeru dané pôvodnému žalobcovi.

50. Podľa citovaného § 79 ods. 1,2 Zák. práce patrí v takom prípade právo na náhradu mzdy a to na 9 mesiacov. V prípade ak by sa mala zamestnancovi poskytnúť náhrada mzdy dlhšie, môže súd na žiadosť zamestnávateľa presahujúci 9 mesiacov primerane znížiť, alebo zamestnancovi vôbec nepriznať.

51. Pôvodný žalobca do zamestnania už nikdy nenastúpil, napriek tomu, že bol naďalej v pracovnom pomere (do). Začal vykonávať podnikateľskú činnosť na základe živnostenského oprávnenia, ktoré mal od 01.03.1995. Na výkon podnikateľskej činnosti mimo svojho zamestnania nemal od svojho zamestnávateľa súhlas, čo napokon viedlo k okamžitému skončeniu pracovného pomeru. Deklaroval síce, že v podnikaní nebol moc úspešný, avšak v podnikateľskej činnosti ďalej pokračoval. V spise na č.l. 253 sa nachádza návrh dohody, ktorá bola pôvodnému žalobcovi predložená dňa 29.07.2008. Podľa tejto dohody mala byť pôvodnému žalobcovi vyplatená náhrada mzdy za obdobie od 06.05.2004 do 05.06.2007 v sume 2.378.684,50 Sk (78 957,56 Eur), mali byť tiež uhradené všetky odvody a poplatky do zdravotnej a sociálnej poisťovne za obdobie od 16.03.2004 do 31.07.2008. Súčasťou dohody bola i úhrada mzdy za obdobie od 16.03.2004 do 06.05.2004 vo výške 96 776 Sk. Bolo dohodnuté aj urovnanie ďalších sporných nárokov, práv a povinností. Pôvodný žalobca takto pripravenú dohodu nepodpísal a to ani ďalšiu podľa ktorej sa navrhovalo vyplatiť mu ešte odstupné za 12 mesiacov vo výške 771 588 Sk. Ani takúto navrhovanú dohodu pôvodný žalobca neuzavrel.

52. Dôvody prečo pôvodný žalobca do práce nenastúpil (okrem tvrdenia, že mu bola ponúknutá nevhodná funkcia) nevyvetlil, nezdokladoval. Taktiež nezdôvodnil prečo sa nezaujímal o prácu u žalovaného. Zo žiadneho ustanovenia Zák. práce nevyplýva, že by zamestnanec mal právo na vykonávanie konkrétnej pracovnej funkcie. Žalovaný síce neplatne skončil s pôvodným žalobcom pracovný pomer avšak v ďalšom období už nemožno z jeho činnosti vyvodit' protiprávnosť alebo nezákonnosť. Žalovaný nakoniec platne s pôvodným žalobcom ukončil pracovný pomer dňom 28.08.2008, čo bolo potvrdené aj rozhodnutiami súdov (uznesenie OS Malacky sp. zn. 4C/351/2009, uznesenie KS Bratislava sp. zn. 3Co/349/2011). Pôvodný žalobca bol odvolaný z dovtedy vykonávanej funkcie zákonným spôsobom, keď ho odvolal v rámci svojich kompetencií riaditeľ š.p. Pôvodný žalobca

ako dlhoročný riadiaci pracovník sám musel vedieť, že do funkcie do ktorej bol menovaný, môže byť z nej aj odvolaný a ž následne vznikne otázka jeho ďalšieho pracovného zaradenia. Vzhľadom na nesprávne skončenie pracovného pomeru žalovaným s pôvodným žalobcom, vznikol tomuto nárok na náhradu mzdy za 9 mesiacov, od 06.05.2004 do 06.05.2005, o čom súd už aj rozhodol rozsudkom sp. zn. 5C/353/2008-390 zo dňa 08.04.2010. Jedná sa v tomto prípade o sankciu za neplatné skončenie pracovného pomeru.

53. Je tiež nesporné, že pôvodný žalobca vykonával počas svojho pracovného pomeru u žalovaného (vo vysokej riadiacej funkcii) aj podnikateľskú činnosť a to bez súhlasu zamestnávateľa, ktorého sám bol riaditeľom jedného z odštepných závodov. Takéto konanie pôvodného žalobcu je podľa názoru súdu nesporne v rozpore s dobrými mravmi, s vyššie cit. čl. 2 Zák. práce. Tá skutočnosť, že pôvodný žalobca neprijal ponúkanú funkciu a neprijal ani ponúkané podmienky mimosúdneho vyrovnania, bola samozrejme jeho vecou. Argumentácia pôvodného žalobcu ust. § 47 ods. 3 písm. a) Zák. práce, prečo údajne pôvodný žalobca už u žalovaného nepracoval je podľa názoru súdu neprijateľná. Nie je možné konštatovať, že žalovaný ponúkol pôvodnému žalobcovi prácu, ktorá bola v rozpore so všeobecne záväznými právnymi predpismi alebo s dobrými mravmi. Išlo iba o osobné rozhodnutie pôvodného žalobcu, o jeho „boj“ s jeho skoro celoživotným zamestnávateľom. Za takýto postup pôvodného žalobcu však nemôže niesť žalovaný zodpovednosť. Bolo by nespravodlivé ak by žalovaný mal za postoj pôvodného žalobcu znášať škodu vo forme náhrady mzdy voči pôvodnému žalobcovi (teraz žalobcom v 1. a 2. rade) rádovo v desiatkach mesiacov za situácie, že pôvodný žalobca vôbec nepracoval, o prácu sa nezaujímal, odmietal navrhnuté ponuky a dohody. Súd preto už aj s poukazom na vyššie citované dôvody zamietol mzdové nároky žalobcov v 1.a 2. rade za obdobie od 07.02.2005 do 06.03.2006 a rozhodol tak ako je uvedené vo výroku tohto rozsudku.

54. Podľa § 262 ods. 1 C.s.p. o nároku na náhradu trov konania rozhodne aj bez návrhu súd v rozhodnutí, ktorým sa konanie končí.

55. Podľa § 257 C.s.p. výnimočne súd neprizná náhradu trov konania, ak existujú dôvody hodné osobitného zreteľa.

56. V konaní boli po úmrtí pôvodného žalobcu stranou sporu na strane žalobcov v 1. a 2. rade jeho deti. Títo však spor na súde nezavinili, iba žiadali, aby súd dosiať neskončenú vec rozhodol, čo sa aj stalo. V konaní však nemali úspech. Samotný žalobcovia žalobu nepodávali, neboli účastníkmi žiadnych právnych úkonov, ktoré boli predmetom sporu. Bolo by preto podľa názoru súdu nespravodlivé ak by mali znášať náklady tohto konania. Súd preto podľa uvedeného § 257 C.s.p. žalovanému náhradu trov konania nepriznal.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku je možné podať odvolanie do 15 dní odo dňa jeho doručenia na Okresnom súde Malacky, písomne, v štyroch vyhotoveniach.

Odvolanie môže podať strana, v ktorej neprospech bolo rozhodnutie vydané. Odvolanie len proti odôvodneniu rozhodnutia nie je prípustné.

V odvolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania (§ 127 C.s.p.) uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh). Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže odvolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.

Odvolanie možno odôvodniť len tým, že

- a) neboli splnené procesné podmienky,
- b) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces,
- c) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd,
- d) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- e) súd prvej inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,

- f) súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- g) zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany alebo ďalšie prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené, alebo
- h) rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci,

Odvolanie proti rozhodnutiu vo veci samej možno odôvodniť aj tým, že právoplatné uznesenie súdu prvej inštancie, ktoré predchádzalo rozhodnutiu vo veci samej, má vadu uvedenú v odseku 1, ak táto vada mala vplyv na rozhodnutie vo veci samej.

Odvolacie dôvody a dôkazy na ich preukázanie možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.

Prostriedky procesného útoku alebo prostriedky procesnej obrany, ktoré neboli uplatnené v konaní pred súdom prvej inštancie, možno v odvolaní použiť len vtedy, ak

- a) sa týkajú procesných podmienok,
- b) sa týkajú vylúčenia sudcu alebo nesprávneho obsadenia súdu,
- c) má byť preukázané, že v konaní došlo k vadám, ktoré mohli mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci alebo
- d) ich odvolateľ bez svojej viny nemohol uplatniť v konaní pred súdom prvej inštancie.

Ak povinný dobrovoľne nespĺní, čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie, oprávnený môže podať návrh na vykonanie exekúcie podľa osobitného zákona (zákon č. 233/1995 Z.z. o súdnych exekútoroch a exekučnej činnosti - Exekučný poriadok).